ΤΗΛ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ
ΣΕΛΙΣ ΤΡΙΤΗ

Σταθ. Α΄ Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρεσία 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
ΔΕΥΤΕΡΑ 25 Μαρτίου 1963

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52
Τουριστ. Πέρίπτερον 45—40
Α΄ Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β΄ Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ΄ Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ΄ Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

ΤΟ 1821

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ - Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ

Ἔχει ἠθικὸν περιεχόμενον ἀνεξάντλητον ἡ 25η Μαρτίου. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτό, ὄχι μόνον ἄφθαρτος, ἀλλὰ συνεχῶς, ἐνδυναμουμένη ἐπανέρχεται ἡ ἐπέτειος. Καὶ θὰ συμβαίνη τὸ φαινόμενον νὰ προσλαμβάνη ὁλονὲν καὶ περισσότερον δονούμενον νόημα, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος θὰ παρέρχεται. Ἡ χρονικὴ ἀπόστασις θὰ βοηθῆ τὴν προοπτικὴν, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ γεγονὸς θὰ προβάλλεται εἰς τὰς πραγματικάς διαστάσεις του, φωτισμένο ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τὸ πελώριον ἠθικὸν κῦρος της. Ἔρχεται οὕτω ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον, ἐνώπιον ὅλων τῶν πραγματικά, ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ὡς πιστοποίησις καὶ ἐπικύρωσις κάποιας ὑπερτάτης ἀρετῆς, ἡ ὁποία, εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπον, κατὰ τρόπον ἐντελῶς, προνομιακόν, κατευθύνει τὴν ζωὴν τοῦ συνόλου καὶ τῶν ἀτόμων. Ἡ πατρὶς ὡς ἔννοια, ὡς πίστις, ὡς ὑπερτάτη ἰδέα, ἔχει καταστῆ διὰ τοὺς Ἕλληνας βίωμα. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων δὲν εἶναι ὑπόθεσις ξεχωριστή. Εἶναι συνηφασμένη μὲ τὴν ὕπαρξίν των, μὲ τὴν ὑπόστασίν των, μὲ τὴν ἀτομικὴν ὀντότητά των. ἔχει ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς οἱασδήποτε λογικῆς ἐπαξεργασίας. Καὶ ἔχει περάσει εἰς τὸ αἷμα των. Κυκλοφορεῖ μὲ αὐτό. Παραδίδεται μὲ αὐτὸ εἰς τὰς γενεάς. Μεγαλουργεῖ μὲ αὐτό. Καὶ συντηρεῖ καὶ ἀνανεώνει τὸ θαῦμα τῆς ἑλληνικῆς αἰωνιότητος. Τὸ κατακυρώνει καὶ τὸ γονιμοποιεῖ εἰς συνεχῶς νέα καὶ πάντοτε ἐκπληκτικώτερα ἐπιτεύγματα. Οὕτω δὲ ἐξηγεῖται καὶ ἡ ὄντως ἐκπληκτικὴ διάρκεια αὐτῆς ἐδῶ τῆς φυλῆς, τῆς ὁποίας τὸ δραματικόν, ἀλλ' ἀνεπανάληπτον προνόμιον εἶναι, ὅτι ὑπάρχει διὰ νὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι, ὅτι ὑπάρχει διὰ νὰ διδάσκη, διὰ νὰ φροντίζη, διὰ νὰ πλουτίζη μὲ ἀνεξάντλητα ἀποθέματα ψυχικῆς ἀκμῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως. Τὸ 1821 κατὰ συνέπειαν ὡς ἐκδήλωσις δὲν ἐκπλήσσει. Ἔπρεπε νὰ ἀναμένεται. Ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἔφθανεν ἡ στιγμή, τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων διεκδικήσεως τοῦ ὑπερτάτου ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖον ξένος κατακτητὴς τοὺς ἐστέρησεν. Ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴν ἤρχετο ἡ ὥρα τοῦ μεγάλου σπασμοῦ, ποὺ θὰ ἀνετίνασσεν τὸν ζυγὸν καὶ θὰ τὸν ἐθρυμμάτιζεν. Ἡ ἐξέγερσις ἦτο προδιαγεγραμμένη καὶ ἄφευκτος. Διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ μένουν δουλωμένοι Ἕλληνες. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ συγκρατῆ τὴν ἀναπνοή του εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ διεκδίκησις ἐπετεύχθη. Ἡ ποσολογία καὶ αἱ γενικώτεραι ἀναλογίαι τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἄνισος πάλη, κα ὶαἱ συντριπτι καὶ διαφοραὶ τῶν μέσων κατ' αὐτήν. Οὐσιαστικῶς οἱ Ἕλληνες ἐξεκίνησαν ἄοπλοι. Τὶ ὅμως ἐσήμαινεν. Ἐγνώριζαν τὴν φοβερὰν δυσμένειαν τῶν ἀριθμῶν. Καὶ ὅμως τὴν ἀψηφοῦσαν. Ἐγνώριζαν ὅτι ἀπὸ τὸ μαρτύριον διήρχετο ὁ δρόμος διὰ τὴν τελικὴν κατίσχυσιν. Καὶ ὅμως τὴν διαπίστωσιν τὴν ἀψηφοῦσαν. Διότι μίαν εἶχον σκέψιν. Τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. Καὶ αὐτὴ ἡ θέλησις, ποὺ ἦτο ταυτισμένη μὲ τὴν ἀποδοχὴν τῆς θυσίας ὡς φυσικοῦ γεγονότος, ἰσοδυναμεῖ μὲ ὅπλον πανίσχυρον, ἀσύγκριτον, μοναδικόν. Ὅπλον, ποὺ ἀνέτρεπε τὴν ἀναλογίαν τῶν δυνάμεων. Καὶ ποὺ καθίστα αὐτὴν τὴν δράκα χείμαρρον παφλάζοντα, ἕτοιμον νὰ παρασύρη τὸ πλῆθος τοῦ κατακτητοῦ. Καὶ συνέβη. Ἡ 25 Μαρτίου 1821 ἦτο ἡ ἀπαρχή. Ἐσήμανε τὸ προσκλητήριον. Ἔδωσε τὸ σύνθημα. Καὶ αὐτὸ τὸ σύνθημα ἔγινεν ἡ πυρίνη ρομφαία, ποὺ συνέτριψε τὴν ἀδικίαν. Καὶ ποὺ ἐχάραξεν ἀκόμη μιὰ φορὰν τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θριάμβου.

ΧΡΗΣ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ - ΑΝΟΔΙΩΣΕΙΣ
Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ - ΤΗΛ. 55-20

AJAW
Η ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ
Μὲ τὰ ἀσύγκριτα πλεονεκτήματα
125 C C - 7 ἵπποι - 4 ταχύτητες
αὐτόματα ἀμπραγιὰζ - δυναμὸ 45 Βὰττ

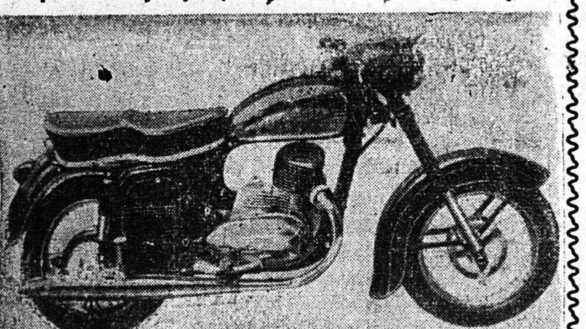

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΔΡΧ. **11.500**
ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΤΟΣΑΚΟ
ΡΩΜΑΝΟΣ & ΘΑΝΟΥ Ο.Ε.
ΠΑΤΡΕΩΣ 11 ΤΗΛ. 44 60

ΣΥΝΘΗΜΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΩΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ
"ΠΑΤΡΑΪΚΗ"

Ἄλτ! τὶς εὑ....
οἰκογένεια ἀρχῆς
προχωρεῖ στὸ παρασύνθημα
τυρὶ πατραϊκῆς....
Σωτ. Ἀσπιώτης

Τὸ σύνθημα ποὺ ἐξασφαλιζει ἀρίστην ποιότητα, τροφὴνπλουσίαν καὶ ὑγείαν

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ καὶ σεῖς σήμερον τὸ πρατήριον τῆς **ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ**

Καὶ μὲ τὴν λέξιν αὐτήν, ποὺ ἀντηχεῖ τώρα εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ ὅλον τὸν κόσμον. Θὰ ἐξασφαλίσετε ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα τοῦ Εν ΠΡΕΒΕΔΩ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟΥ τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ. Εἶναι προϊόντα πεντακάθαρα. Εἶναι προϊόντα θρεπτικὰ καὶ ὑγιεινά.

Ἐλᾶτε εἰς τὸ Πρατήριον τῆς **ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,** ὁδὸς Γούναρη 26

Θὰ βρῆτε ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΑΙ ΦΡΕΣΚΑ ΤΥΡΙΑ, ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΟΤΥΡΙΑ, Κασέρια ποὺ μοσχοβολοῦν πλούσιες παχειές γιαοῦρτες

ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΤΡΕΦΕΙ, ΧΟΡΤΑΙΝΕΙ, ΕΥΦΡΑΙΝΕΙ
ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΟΔΟΣ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ ΑΡΙΘ. 26, ΤΗΛ. 33-51

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΒΑΤΙΚΑΝΩ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Θέμα: Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς Πάτρας

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα τὸν Καρδινάλιον Μπέα Πρόεδρον τῆς Γραμματείας διὰ τὰ Διαχριστιανικὰ Ζητήματα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ρώμην.

Ἐκλαμπρότατε,

Διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς, ὁ ἐλάχιστος ἐν διακόνοις τῆς Ὀρθοδόξουν ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Παναγιώτης Σιμιγιᾶτος, ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πατρέων (Ἀχαΐας) καταγόμενος, ἐπιθυμῶ διακαῶς ἵνα ὑποβάλω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐκλαμπρότητι θερμὴν παράκλησιν, πεποιθὼς εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ προσοχήν. Ἀναγνοὺς ἤδη εἰς τὸν ἐκεῖ Πατραϊκὸν τύπον τὰ ἀναγραφέντα περὶ τὴν ἁγίαν κάραν τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου, τοῦ καὶ πολιούχου τῆς πόλεως, ὡς μαρτυρήσαντος κατὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ἑαυτῆς χώματα καὶ τὸ ἱστορικὸν τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων οἰδώς, ἐπληροφορήθην τὰ περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων τῆς πόλεως διαγενομένου διαβήματος πρὸς Ὑμᾶς συνισταμένου εἰς τὴν ἀποστολὴν ἐκκλήσεως καὶ ἀποκομμάτων ἐφημερίδων. Ὡς ἐκ τούτου περιττεύει πᾶσα εἰσαγωγὴ ἀποσκοποῦσα εἰς κατατοπισμὸν διὰ τὴν ὑπ' ἐμοῦ διὰ τῆς παρούσης μου διατυπουμένην παράκλησιν.

Ἐκλαμπρότατε, συμμεριζόμενος τοὺς εὐγενεῖς χριστιανικοὺς πόθους τῶν συμπατριωτῶν μου, ἐθεώρησα καθῆκον μου ἵνα ἑνώσω εἰς τὰς ἱκεσίας ἐκείνων καὶ τὴν ἰδικήν μου φωνὴν ἔστω καὶ ἀπὸ τόσον μακράν.

Ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετῶ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του εἰς Παρισίους καὶ ζῶ εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας. Παρακολουθῶ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἐργασίας τῶν ἀφωσιωμένων ἐργατῶν Σας καὶ ὁσάκις μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία ἀνταλλάσσομεν σκέψεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν μας καὶ δὴ τῆς νεολαίας μας. Πιστεύω, ὅθεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐκκλησία γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ ἱκανοποιῇ δίκαια αἰτήματα χριστιανῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, τὸν Χριστόν. Ὄντως ἡ ἐνδεχομένη παραχώρησις τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς τὴν πόλιν τοῦ μαρτυρίου ἤθελε κάμει ἐντύπωσιν οὐχὶ τὴν ἐλαχίστην εἰς τὰς συνειδήσεις ὅλων ἐκείνων, οἵτινες προσβλέπουν μετὰ ζέσεως εἰς μίαν σύσφυγξιν σχέσεων τῶν Ἐκκλησιῶν μας καὶ ποθοῦν νὰ ἴδουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἑνιαίαν.

Ὁρμώμενος ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας τῆς διοργανούσης κατ' αὐτὰς τὴν ἑβδομάδα τῆς προσευχῆς διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν προσεύχομαι καὶ εὔχομαι σὺν ἅμα, ὅπως κρίνητε ὡς δίκαιον τὸ αἴτημα τῶν πιστῶν τῆς γενετείρας μου καὶ μεσολαβοῦντες παρὰ τῷ Ἁγίῳ Πατρὶ συμβάλητε εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν καρδιῶν διὰ χαρᾶς μεγάλης.

Κύριος ὁ Θεὸς κρατύνη τὴν Ὑμετέραν Ἐκλαμπρότητα εἰς ἔτη πολλὰ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΣ
Διάκονος τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Στεφάνου

Στὸ περιθώριο τῆς Δευτέρας

ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΙΜΩΝΑ ΣΤΡΟΥΘΙΑ

Ἂς μὴ βρέξη ποτὲ
τὸ σύννεφον, καὶ ὁ ἄνεμος
σκληρὸς ἂς μὴ σκορπίση
τὸ χῶμα τὸ μακάριον
ποὺ σᾶς σκεπάζει.
ΚΑΛΒΟΣ

Τὴ δική της, ξεχωριστὴ σελίδα, σήμερα, θὰ μᾶς ἀνιστορήση. Κάθε γωνιά, τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Τὸ κλειστό της στόμα, θ' ἀνοίξη. Κι' ἡ πιὸ ἄσημη βραχόπετρα. Ἐπικά, θὰ μᾶς συνοδέψη. Καὶ τὸ πιὸ ἄγριο, ἢ ἥμερο, ἀκρογιάλι. Τὰ δικά τους, μυστικά, ἔχουν. Ὁ κάμπος, ὁ πλατὺς. Τὸ ποτάμι, τὸ μικρὸ ἢ τὸ μεγάλο. Τὸ δάσος, τὸ πολύβουο ἢ τὸ ἀδύναμο. Τὸν παλμὸ τοῦ περασμένου καιροῦ, θὰ μᾶς ἐμπιστευτοῦν. Ἡ πολύβουη, ἢ ὀλιγάνθρωπη πολιτεία. Τὸ χωριὸ. Ἡ θάλασσα. Ὁ ἀγέρας. Τὸ νησί, τὸ ὁποιοδήποτε. Ὅλα, κάτι νὰ μᾶς θυμίσουν, θὰ θέλουν. Μ' αἷμα κι' ἱδρῶτα, ἀναστημένη. Ἡ τρισβασανισμένη τούτη γῆ. Τῆς θυσίας προσκλητήριο, στὸ ἀδυσώπητο διάβα τῆς ζωῆς. Γι' αὐτό:

ἂς ἀκολουθήσω σιωπηλὸς καὶ
(γλήγορος'
ὦ γῆ μου,
τὰ μεγάλα σου κλεισμένα
(μονοπάτια!

Εἰρηνικά, δὲ θὰ πορευτοῦμε. Στῶν αἰώνων τὰ βάθη. Μ' ὅλο τὸ τραγικὸ μεγαλεῖο. Γιατί, σήμερα, ἡ Λευτεριὰ θὰ περπατήση. Ὀνόματα, θ' ἀνασκαλίση. Θὰ διαβάση. Παντοῦ καὶ πάντα. Τὴν ἄγνωστη φωνή. Ἀναζητώντας.

Ὁλοφώτεινα ντυμένη. Μὲ τὸ ἴδιο τὸ χέρι, τοῦ ποιητὴ τοῦ μεγάλου:

Λάμψιν ἔχει ὅλη φλογώδη
χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμός,
φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι
κι' ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.

Σκληρή, κι' ἐπίμονη. Ἡ πορεία της. Γι' αὐτό, ὁ ποιητής, θὰ συμπληρώση. Τὴν εἰκόνα, τὴν πανέμορφη:

...εἰς τὸν κάμπο, Ἐλευθερία,
ματωμένη περπατεῖς.

Ἡ Μνήμη κι' ἡ Λήθη, δὲ θὰ μονομαχήσουν. Γιά τοὺς πολλοὺς ἢ τοὺς λίγους. Τοὺς γνωστούς, ἢ τοὺς ἄγνωστους. Ἡ Μοῦσα θὰ τοὺς σηκώση. Στὰ φτερά της, τ' ἀνάερα. Ἀδιάφθορους. Κανένα κῦμα, δὲ θὰ τοὺς τρομάξη. Ἀμετακίνητοι, αὐτοί. Στὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος. Ἄφοβοι. Μ' αὐτο πεποίθηση, πατώντας. Στὸ χῶματοῦτο, τ' ἁγιασμένο. Μὲ τὸ δικό τους αἷμα. Πού, τὸ ἴδιο, ἔμεινε.

Στῶν στιγμῶν τὸ κύλισμα. Τὸ ἀγύριστο. Τὸ ἀκατάλυτο κι' ἀγέραστο:

Ἡ γῆ μας γῆ τῶν ἄφθαρτων
ἀερικῶν κι' εἰδώλων
Ἡ ἀρχαία ψυχὴ ζῆ μέσα μας
ἀθέλητα κρυμμένη.

Ἔτσι, οἱ ψυχὲς, οἱ ἡρωϊκές, σύναξη ἐπίμονη, καὶ μεγαλόπρεπη. Συμπόσιο, ἔχουν. Τὸν ποιητή, τὸ μεγάλο, θ' ἀκοῦνε. Πάντα:

Αὐτὸ τὸ λόγο θὰ σᾶς πῶ
(δὲν ἔχω ἄλλο κανένα:
Μεθῦστε με τ' ἀθάνατο κρα-
(σὶ τοῦ Εἰκοσιένα!

ΤΙΜΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΘΙΑΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΦΑΡΜΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 32
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 26
ΠΑΤΡΑΙ: ΕΡΜΟΥ 92

ΤΟ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΟ
ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΑΥΡΟΥ
KREIDLER FLORETT
3 ΚΑΙ 4 ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
Κατάλληλον γιά ὅλες τὶς δουλειές
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 34-ΤΗΛ. 47-43
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ
Ζαΐμη 32 - Τηλ. 57-42

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΔΟΚΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τὴν 27ην Μαΐου 1963, διενεργηθήσεται ἐν Πειραιεῖ διαγωνισμὸς, πρὸς κατάταξιν εἴκοσι ἑπτὰ δοκίμων ὑπαξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος.

Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ εἶναι Ἕλληνες, ἄγαμοι, ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ οὐχὶ μείζονος τῶν εἴκοσι ἕξ, νὰ εἶναι κάτοχοι ἀπολυτηρίου δημοσίου γυμνασίου ἢ ἑτέρου τίτλου ἐξομοιουμένου πρὸς τοῦτο, ἤτοι:

1. Κάτοχοι διπλώματος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
2. Δόκιμοι πλοίαρχοι ἢ μηχανικοὶ ἢ ραδιοτηλεγραφηταί, χαρακτηρισμένοι δεόντως κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις.
3. Κάτοχοι πτυχίων (κυβερνήτου Α΄ ἢ Β΄— κυβερνήτου ρυμουλκῶν— ναυκλήρου —μηχανοδηγοῦ Α΄ καὶ Β΄).
4. Κάτοχοι ἐπισήμου ἀποδεικτικοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν δέον νὰ ἔχη συντελεσθῆ μέχρι καὶ τῆς 6ης Μαΐου 1963.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Λιμεναρχεῖον Πατρῶν (Γραφεῖον Γραμματείας).

Ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Πατρῶν

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
PIRELLI
Παραγωγῆς ἐργοστασίου Πατρῶν, διαθέτει ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους τὸ Πρατήριον
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ἁγ. Ἀνδρέου, Τριῶν Ναυάρχων, τηλ. 37— 14

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΛΗΨΙΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Γραφείου Προκηρυσσομένων Διαγωνισμῶν» ἀνεκοινώθη ὅτι προκηρύσσονται, ἐν συνόλῳ, τριάκοντα πέντε διαγωνισμοὶ διὰ τὴν πρόσληψιν ὑπαλλήλων γραμματέων, γραφέων, δακτυλογράφων, λογιστῶν, ἐνσημοπωλητριῶν κλπ., εἰς διαφόρους κρατικὰς ὑπηρεσίας. Ὁμοίως προκηρύσσονται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ., δέκα διαγωνισμοὶ διὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ πληροφορηθοῦν ἀμέσως καὶ λεπτομερῶς δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω προκηρυσσομένους διαγωνισμοὺς νὰ γράψουν τὸ ταχύτερον, ἐσωκλείοντες καὶ δύο γραμματόσημα, πρὸς τὸ «Γραφεῖον Προκηρυσσομένων Διαγωνισμῶν» Γερανίου 38, Ἀθῆναι (101).

ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
Ἠλεκτροκινητήρων
Βενζινομηχανῶν
Μεγάλη Παρακαταθήκη ὅλων τῶν τύπων
Εὐθ. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 - ΤΗΛ. 46-32 - ΠΑΤΡΑΙ (Ἔναντι Τραπέζης Ἐμπορ. Πίστε

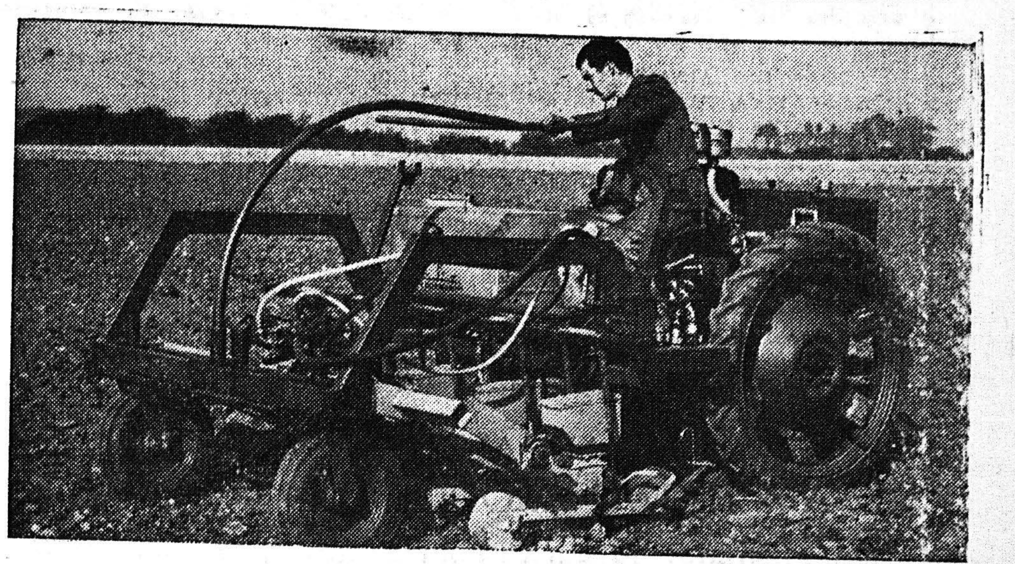

Τὸ νέον αὐτὸ Βρετανικὸν τρακτὲρ ἔχει μεγαλυτέραν ἀκρίβειαν εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας, ποὺ ἐκτελεῖ, ὅπως π. χ. τὸ ἄνοιγμα λάκκων, τὸν ψεκασμόν, τὸ σκάλισμα κ.ἄ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΜΠΑΡ
ΟΡΙΕΝΤΑΛ
ΓΟΥΝΑΡΗ 57 - ΤΗΛ. 45 - 75

Τὰ πολύτιμα καὶ ἐξυπηρετικὰ ὑλικὰ

ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1831

Οἱ περισσότεροι σύγχρονοι ἄνθρωποι πιστεύουν ὅτι τά πλαστικά εἶναι μιὰ καινούργια μεταπολεμική ἀνακάλυψι πού πολύ γρήγορα βρῆκε χίλιους τρόπους ἐφαρμογῆς. Καὶ ὅμως αὐτό δὲν εἶναι σωστό.

Τά πλαστικά γεννήθηκαν, πῆραν ζωή ἀπό γενικές ἐπιστημονικές παρατηρήσεις καὶ μελέτες χημικῶν, μελετήθηκαν πρῶτα καλά ἀπό ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς καὶ ὅταν οἱ ἰδιότητές τους ἐξακριβώθηκαν ἀπόλυτα, τότε βρῆκαν κι' αὐτά τόν δρόμο τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Τό 1831 ὁ Γάλλος Χημικός Μπονάστρ εἶχε κάνει ὡρισμένες σχετικὲς μελέτες βασισμένες σὲ προηγούμενες παρατηρήσεις ἄλλων. Τὸ 1839 ὁ Γερμανός φαρμακοποιός Ζίμον κάνοντας πειράματα γιὰ ἄλλους σκοπούς ἀνακαλύπτει τό «στυρένιον» πού εἶχε τήν ἰδιότητα νά στερεοποιεῖται αὐτόματα μέ τήν ἐπίδρασι τοῦ ἀέρα καὶ τῆς θερμότητος μετά ἕνα χρονικό διάστημα.

Πολλά χρόνια πέρασαν μέχρις ὅτου τό στυρένον μετατραπῆ σὲ ὑλικὸ στερεὸ καὶ ἱκανὸ νὰ χρησιμοποιηθῆ γιά πρακτικούς σκοπούς. Τὸ 1910 ὁ Γερμανὸς Στάουμπινγκερ ὀνομάζει τό ὑλικό αὐτό «πολυστερίνη» καὶ τό ὄνομα αὐτό χρησιμοποιεῖται ἔκτοτε, προέρχεται δὲ ἀπό τό τρόπο τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ στυρένιου. «Πολυμερισμός» λέγεται ἡ ἐπεξεργασία αὐτή καί σημαίνει συγκέντρωσις μορίων μιᾶς ὕλης.

Ὅταν ὁ ἀριθμός τῶν μορίων ἀλλάζει, δημιουργεῖται ἕνα νέο προϊόν πού διατηρεῖ βέβαια τίς βασικὲς ἰδιότητες τῆς ὕλης ἀπό τήν ὁποία προέρχεται ἀλλά ἀναπτύσσει καὶ κάποιες ἄλλες πού τό κάνουν κάπως ἀλλοιώτικο ἀπό τό προηγούμενο. Ἔτσι δημιουργήθηκαν οἱ διάφοροι τύποι πλαστικῶν πού ἐπιτρέπουν μιά τόσο πλατειά πρακτική ἐφαρμογή.

Τά σημερινά πλαστικά κατασκευάζονται ἀπό τά ὑποπροϊόντα (ἐκεῖνα δηλαδή πού ἀπομένουν μετά ἀπό μιάν ἄλλη ἐπεξεργασία) τῆς ἀποστάξεως τοῦ πετρελαίου καί τοῦ λιθάνθρακος. Πρῶτες χημικὲς ὕλες εἶναι τό στυρένιον, τό αἰθυλένιον, τό ἀκριλικόν ὀξύ, ἡ χημικῶς καθαρά οὐρία, τό ἀκετυλένιον (ἀσετυλίνη ἡ φορμαλδεΰδη.

Τά δύο κύρια ὑλικά πού χρησιμοποιοῦνται στήν βιομηχανία πλαστικῶν εἶναι ἡ πολυστερίνη πού δίδει ἀντικείμενα σκληρά καὶ διαφανῆ καὶ τό πολυαιθυλένιον πού δίδει ἀντικείμενα μαλακά ἢ σκληρά ἄθραυστα ἀλλά διαφανῆ. Καὶ τά δύο εἶναι ἀνθεκτικά σὲ πολλά χημικά. Τά πλαστικά, κατασκευασμένα ἀπό τόν ἄνθρωπο καταλαμβάνουν τήν θέσι βασικῆς πρώτης ὕλης.

Τά πλαστικά χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίες: Τά θερμοσκληρυνόμενα, ἐκεῖνα δηλαδή πού ἅμα ψηθοῦν μιά φορά δὲν μποροῦν νά ξαναχρησιμοποιηθοῦν. Καὶ τὰ θερμοπλαστικά, ἐκεῖνα πού μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν καὶ δεύτερη καὶ τρίτη ἴσως φορά. Θερμοπλαστικά εἶναι τό πολυαιθυλένιον καί ἡ πολυστερίνη καί γι' αὐτό ἀποτελοῦν τή βάσι τῆς βιομηχανίας πλαστικῶν.

Κάθε χώρα πού παράγει πρώτη ὕλη πλαστικῶν προσπαθεῖ νά δημιουργῆ νέους τύπους ἐνισχυμένους πολυστερίνης ἢ πολυαιθυλενίου καί δίνει σέ κάθε τύπο ἄλλο ὄνομα. Στάϊρον, Βερελάϊτ, Ζερλόν, Τυριλ, Μπίς, ΠΒΣ, Μελινὲξ' Ντάϊκον, Ντελρίν, Τεφλὸν εἶναι μερικά ἀπό τά ὀνόματα τῆς πλαστικῆς πρώτης ὕλης.

Ὁ αἰώνας τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν πλαστικῶν ἄρχισε ὄχι μὲ τά σημερινά ἀκριβῶς πλαστικά, ἀλλά μὲ μιά ἄλλη πλαστική ὕλη πού ὑπῆρξε ὁ πρόδρομος πού ὡδήγησε στή σημερινή πρόοδο καί ἐπιτυχία.

Τό 1862, στή Διεθνῆ Ἔκθεσι τοῦ Λονδίνου ὁ Ἀλεξάντερ Πάρης, παρουσίασε γιά πρώτη φορά ἕνα νέο ὑλικό, πού τό ὀνόμασε «Παρκεσίνκ». Ὅπως εἶπε καὶ ὁ ἴδιος: «Τό νέον αὐτό ὑλικό δύναται νά εἶναι σκληρόν ὡς ἐλεφαντοστοῦν, διαφανὲς ἢ γαλακτῶδες, εὔκαμπτον ὅσον οὐδὲν ἄλλο, ἀδιάβροχον, λαμπροτάτων χρωμάτων, χρησιμοποιούμενον ὅσον οὐδὲν ἄλλο, ἐν στερεᾷ ὑγρᾷ ἢ πλαστικῇ καταστάσει ἡ ἐπεξεργασία του εἶναι δυνατή διά μητρῶν (καλούπια) ἢ ὑπό πίεσιν ἢ ἐν χυτηρίῳ».

Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν τίς ἰδιότητες τῶν σημερινῶν πλαστικῶν καί ὅμως ὁ Πάρης μιλεῖ γιά ἕνα τύπο ὑλικοῦ πού προηγήθηκε τῆς σελυλόζης (κυταρίνης). Τό 1865 σέ μιά συνεδρίασι τῆς Β. Τεχνικῆς Ἀκαδημίας, ὁ Πάρης παρουσίασε μερικά μικρά ἀντικείμενα πού εἶχαν κατασκευασθῆ ἀπό τήν «παρκεσίνη» καί ἀναπτύσσοντας τίς πρακτικές ἐφαρμογές της συνεχίζει τή προφητική γιά τά σημερινά πλαστικά ὁμιλία του. «Ἡ Βιομηχανία τῶν πλαστικῶν, λέγει, θά χρησιμοποιήση τήν νέαν αὐτήν ὕλην διά λαβάς μαχαιρῶν, κτένας, ψήκτρας, καλλύματα ὑποδημάτων (σόλες), ἐπενδύσεις δαπέδων, μαστίγια, λαβάς ἀλεξηλίων καί ἀλεξιβρόχων, πόρπας διά βιβλιοδεσίαν, πώματα καί σωλῆνας, φακούς, ἐπιστημονικά ἐργαλεῖα, ἀδιάβροχα ὑφάσματα, σινδόνας καί ἄλλα χειρουργικά εἴδη καί διά καλλιτεχνικούς σκοπούς ἐν γένει».

Οἱ ἀναζητήσεις τοῦ Πάρης δὲν ἀπέβλεπαν σὲ ὅσα ἀκριβῶς ἔλεγε ἀλλά εἶχαν ἕνα ἄλλο σκοπό. Στήν ἐποχή ἐκείνη πού ἄρχιζε ἡ βασιλεία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὁ Πάρης ζητοῦσε μιά ὕλη ἡ ὁποία θά ἀντικαθιστοῦσε τά φυσικά μονωτικά τῆς ἐποχῆς του, τή γουτταπέρκα, τά κέρατα, τίς λάκκες. Ὁ Πάρης ὅμως ἦταν μεταλλουργός καί ἴσως νά μήν εἶχε καί τό ἀπαραίτητο ἐμπορικό δαιμόνιο καί ἔτσι ἡ «παρκεσίνη» δὲν ἀπέδωσε οἰκονομικά ὅσα μποροῦσε ν' ἀποδώση.

Μετά ἀπό μακρόχρονες μελέτες καί προσπάθειες διαφόρων χημικῶν τό 1933 παρουσιάστηκε τό πρῶτο ἐμπορικό καί βιομηχανικό ὑλικό τῆς σημερινῆς μορφῆς πλαστικῶν. Οἱ ἀναζητήσεις καί οἱ συνδυασμοί πολλαπλασιάσθηκαν καί στίς 2 Σεπτεμβρίου 1939 τήν ἡμέρα ἀκριβῶς πού ἡ Ναζιστική Γερμανία κατελάμβανε τήν Πολωνία, ἐτέθη σέ λειτουργία τό πρῶτο μεγάλο Ἐργοστάσιο πλαστικῶν.

Ἡ μελέτη καί ἡ ἐφαρμογή καί ἡ διάδοσις τῶν πλαστικῶν ὑπῆρξε ἄνιση μέσα στά ἑκατό αὐτά χρόνια. Ὅσο καί ἄν ποῦμε ὅτι ἡ ἀρχή τους ἦταν ἡ παρκεσίνη, ἡ πραγματική ἐφαρμογή τους ἄρχισε μετά τό 1930. Καί ὅλοι βλέπουν ὅτι οἱ νέοι τελειοποιημένοι τύποι πλαστικῶν θά κάνουν τήν βιομηχανία των ν' ἀναπτυχθῆ καί νά καλύψη ἀκόμα μεγαλύτερο μέρος ἀπό τίς ἀνάγκες τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Σήμερα στό σπίτι καί στή δουλειά μας, στήν ὥρα τῆς μελέτης ἢ τοῦ παιχνιδιοῦ ὁρατά ἢ ἀόρατα τά πλαστικά μᾶς κυκλώνουν καί μᾶς ἐξυπηρετοῦν. Γιατί εἶναι εὔκολα στή χρῆσι, φτηνά, ἀκίνδυνα ἐξυπηρετικά γιά κάθε δουλειά καί προσιτά σέ κάθε σ νμή καί γιά κάθε ἀνάγκη.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ
Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοΰφαντα
Καθαρίζονται εἰς τὸ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας

ΔΙΑ:
ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΓΡΑΣΙΑΣ

===ΤΑΡΑΤΣΩΝ —ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΣΤΕΓΩΝ —ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ ΚΛΠ===
ΚΑΤΑΦΕΥΓΕΤΕ πάντοτε εἰς τὰς πηγάς — ΠΟΤΕ εἰς Μεσάζοντας. Τὸ Γραφεῖον μας διαθέτει ὅλα τὰ Ἀσφαλτικὰ Ὑλικὰ ΣΤΕΓΑΝΩΣΕΩΝ.

Α΄. ΔΙ' ΕΥΘΗΝΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΗΜΙΜΟΝΙΜΟΥ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ:
1) ΨΥΧΡΑΝ ΑΣΦΑΛΤΟΝ παραγωγῆς μας εἰς μοναδικὴν ποιότητα.
2) **BITUMINE** Ἰσχυρότερον Ἀσφαλτικὸν Ὑλικὸν Παραγωγῆς μας. Ἡ διάρκεια εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ ὑλικὸν καὶ σύστημα 4 — 10 ἔτη.

Β΄ ΔΙΑ ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:
BIPLASTIC Πλαστικὸν Ἀσφαλτικὸν Ὑλικόν. Ἀναλόγως τοῦ συστήματος διάρκεια στεγανώσεως 20 —25 ἔτη.

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ —ΔΙΔΟΜΕΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ

«ΑΣΦΑΛΤΟΤΕΧΝΙΚΗ» **ΑΘ. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σ^{ΙΑ}. Ο.Ε.**
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 70 —ΠΑΤΡΑΙ —ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36 — 47 & 27—16